

**ЗАХТЈЕВ ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЈЕШТАЈ О УРАЂЕНОЈ
ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ**

Шифра за идентификацију дисертације: 566/15

Шифра УДК (бројчано): 821.163.41-141.09

Web адреса на којој се налази извјештај Комисије о урађеној докторској дисертацији:
www.ffuis.edu.ba

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Молимо вас да, у складу са чланом 141. Закона о високом образовању, (Службени гласник РС број 67/20) дате сагласност на урађену докторску дисертацију:

Назив дисертације: **Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића**

Научна област УДК (текст): Српска књижевност, религиозна књижевна критика

Презиме и име кандидата: **мр Миодраг Петровић**

Ментор и састав комисије за оцјену дисертације:

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, ментор,
2. Др Сања Мацура, редовни професор, Теорија књижевности, Филолошки факултет Бањалука, Универзитет у Бањој Луци и
3. Др Снежана Милосављевић Милић, редовни професор, Српска и компаративна књижевност – Теорија књижевности, Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу.

Главни допринос дисертације:

Дисертација Миодрага Петровића *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* замишљена је као аналитичко-синтетичка студија у којој анализа књижевног опуса Слободана Ракитића треба да потврди хипотезу о снажном присуству традиције не само у Ракитићевом него и у савременом српском песништву у цјелини. Анализа Ракитићевог књижевног стваралаштва, поебно поезије, у дисертацији је била вишеаспектна. Најприје је анализирана епоха симболизма и неосимболистичко наслеђе као битан дио културног идентитета и историјског континуитета српске књижевности, с тим да су у дисертацији описане и стваралачке трансформације тога наслеђа у српској књижевности двадесетог вијека. Затим је анализа усредсређена на традицију и интересовање за њу као битно обиљежје послеријатног српског модернизма. А то је у складу са модерним струјањима у свјетској књижевности "предодредило" и проблем наше традиције и однос модерне поезије према њој. У цјелини и у појединачним анализама дисертација је одговорила постављеним хипотезама. Резултати дисертације тичу се како систематизације досадашњих знања о Ракитићевој поезији, тако и нових увида у тематске и језичке карактеристике пјесникове поезије.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата : мр Миодраг Петровић

Назив завршеног факултета: Филолошки факултет у Приштини

Одсјек, група, смјер: Југословенска књижевност и српски језик

Година дипломирања: 1997.

Назив специјализације: -

Назив магистарске тезе: Формална обележја поезије српских модерниста

Научно подручје: Књижевност

Година одбране: 2014.

Факултет и мјесто: Филозофски факултет Пале

Објављени радови кандидата:

1. Петровић, Миодраг, Жива актуелност поезије Владислава Петковића Диса, *Радови Филозофског факултета*, бр.16, књ.1: Филолошке науке, Пале, 2014. ИССН 1512-5858, 460-468.

2. Петровић, Миодраг, Унутрашње озарење уклесано у поезији Милана Ракића, *Нова Зора*, бр. 61/62, прољеће/лето, Просвјета, Билећа, 2019, 172-178. ИССН 1512-9918.

3) Раденковић Н. и Петровић М., Лаза Костић у књижевним истраживањима Милана Будимира, *Радови Филозофског факултета*, бр 17, књига 1: Филолошке науке, Пале, 2015, ИССН 1512-5858, 473-481.

Назив и сједиште организације у којој је кандидат запослен: -

Радно мјесто: -

Потврђујемо да кандидат испуњава услове утврђене чланом 141. Закона о високом образовању (Службени гласник РС број 67/20).

У прилогу достављамо:

- Извјештај Комисије о оцјени урађене докторске дисертације;
- Приједлог одлуке Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале о усвајању извјештаја Комисије за оцјену урађене докторске дисертације.

Д Е К А Н

Проф. др Драга Мاستиловић

Телефон/факс: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Адреса: Алексе Шантића 1 71420 Пале, е-пошта: info@ff.ues.rs.ba, http://www.ff.ues.rs.ba
Telefon/faks: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Adresa: Alekse Šantića 1 71420 Pale, e-pošta: info@ff.ues.rs.ba, http://www.ff.ues.rs.ba

Број: 3081/20

Датум: 30. 12. 2020. године

На основу члана 61. Закона о високом образовању Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 67/20), члана 57. Статута Универзитета у Источном Сарајеву (број 01-С-294-III/11, 01-С-250-X/12, 01-С-41-XVII/13, 01-С-198-XX/13, 01-С-44-XVII/13 и 01-С-419-XXXIV/14, 01-С-716-1-XXII/16, 01-С-180-1-XXVIII/17 и 01-С-307-1-XXXIV/17) и члана 93. Статута Филозофског факултета Пале, Наставно-научно вијеће Филозофског факултета Пале, на 283. сједници, одржаној електронским путем од 28. до 30. децембра 2020. године, донијело је

ПРИЈЕДЛОГ ОДЛУКЕ

о извјештају Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације
кандидата мр Миодрага Петровића

I

Усваја се извјештај Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* мр Миодрага Петровића, у саставу:

1. Др Сања Мацура, редовни професор, Теорија књижевности, Филолошки факултет Бањалука, Универзитет у Бањој Луци, предсједник,
2. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, ментор и
3. Др Снежана Милосављевић Милић, редовни професор, Српска и компаративна књижевност – Теорија књижевности, Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу.

II

Коначну одлуку о усвајању извјештаја Комисије за оцјену и одбрану докторске дисертације *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* мр Миодрага Петровића, донијеће Сенат Универзитета у Источном Сарајеву.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Проф. др Драга Мاستиловић

Доставити:

- Сенату Универзитета;
- Кандидату;
- Комисији (1-3);
- У досије;
- У списе;
- Архиви.

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву, број 2806/20 од 1. 12. 2020, именована је Комисија за оцјену урађене докторске дисертације кандидата Миодрага Петровића под насловом *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића*

(у даљем тексту: Комисија)¹ у сљедећем саставу:

1. Др Сања Мацура, редовни професор, Теорија књижевности, Филолошки факултет Бања Лука, Универзитет у Бањој Луци, предсједник;
2. Др Милош Ковачевић, редовни професор, Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, ментор;
3. Др Снежана Милосављевић Милић, редовни професор, Српска и компаративна књижевност – Теорија књижевности, Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, члан.

Комисија је прегледала и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ **о оцјени урађене докторске дисертације**

1. Подаци о кандидату (биографија и библиографија кандидата)

Мр Миодраг Петровић рођен је 24. 04. 1954. године у Косанчићу, општина Бојник. Завршио је Филолошки факултет, групу за југословенску књижевност и српски језик на Универзитету у Приштини. Магистрирао је на Филозофском факултету Пале, Универзитет у Источном Сарајеву и одбранио магистарску тезу 2015. године, под називом "Формална обележја поезије српских модерниста". На истом факултету пријавио је и докторску дисертацију под називом "Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића". Ради(о) у Правно-пословној школи у Нишу као професор српског језика и књижевности. Живи у Нишу.

Библиографија:

а) оригинални научни радови:

1. Петровић, Миодраг, Жива актуелност поезије Владислава Петковића Диса, *Радови Филозофског факултета*, бр.16, књ.1: Филолошке науке, Пале, 2014. ИССН 1512-5858, 460-468.
2. Петровић, Миодраг, Унутрашње озарење уклесано у поезији Милана Ракића,

¹ Комисија има најмање три или пет чланова од којих најмање један није у радном односу на Универзитету.

Нова Зора, бр. 61/62, прољеће/лето, Просвјета, Билећа, 2019, 172-178. ИССН 1512-9918

3. Раденковић Н. и Петровић М., Лаза Костић у књижевним истраживањима Милана Будимира, *Радови Филозофског факултета*, бр 17, књига 1: Филолошке науке, Пале, 2015, ИССН 1512-5858, 473-481.

б) збирке поезије:

4. Петровић, Миодраг, *Звездано коло*, збирка песама, Градина, Ниш, 1996.
5. Петровић, Миодраг, *Звездана светлост*, збирка песама, Међународно удружење *Стил*, Свен, Ниш, 2010.
6. Петровић, Миодраг, песме објављене у књижевним часописима: *Освит* (Лесковац), *Слава* (Ниш), *Градина* (Ниш), *Српски југ* (Ниш), *Помак* (Лесковац), *Багдала* (Крушевац), *Стремњеља* (Косовска Митровица), *Бдење* (Књажевац) и други.

2. Приказ садржаја докторске дисертације

Рукопис докторске дисертације мр Миодрага Петровића под насловом *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* садржи 226 страна куцаног текста фонта Times New Roman, са проредом 1,5. Поред апстракта на српском и енглеском језику, дисертација садржи сљедећа поглавља: 1) САДРЖАЈ (стр. 13), 2) УВОД (стр. 14–26), 3) ПОЕТИКА СИМБОЛИЗМА И НЕОСИМБОЛИЗМА (са потпоглављима: Појава симболизма у историји књижевности (стр. 27–39); Поетика симболизма у српској књижевности (стр. 40–58); Поетика неосимболизма у српској књижевности (стр. 59–95); 4) ПЕСНИК ЖИВЕ ТРАДИЦИЈЕ (стр. 96–122); 5) МЕТАФИЗИЧКИ ЛИРИЗАМ СЛОБОДАНА РАКИТИЋА (стр. 123–174); 6) РОДОЉУБИВА ПОЕЗИЈА СЛОБОДАНА РАКИТИЋА (стр. 175–202); 7) ЕСЕЈИСТИЧКИ РАД СЛОБОДАНА РАКИТИЋА (стр.203–213); 8) ЗАКЉУЧАК (стр.214–219); 9) ИЗВОРИ И ЛИТЕРАТУРА (стр.220–226).

Прво, уводно поглавље дисертације разматра проблем поетске сложености савремене српске поезије двадесетог вијека и указује на токове модернизације српске литературе. У уводном дијелу дисертације издвојене су и анализирани опште и посебне карактеристике пишчевог дјела, а затим и неке са тим дјелом повезане појединости. Дат је кратак осврт на биографију и богат књижевни опус Слободана Ракитића, указано на битна својства његове лирике, на тематске цјелина и кључне елементе његове поезије, као и на слику саме епохе и духа времена у коме је стварао.

Друго поглавље дисертације презентује главна поетска обиљежја

европског и српског симболизма у динамичном процесу стилског и поетичког плурализма модерне књижевности, мјесто епохе симболизма и неосимболизма у европској и српској књижевности, као и опште карактеристике неосимболизма, будући да се без свих тих карактеристика и не може анализирати књижевно стваралаштво Слободана Ракитића. У оквиру овог поглавља показано је какав је статус имао симболизам као доминантни стил епохе модернизма у већини земаља Европе, потом шта је идејни садржај симболистичког покрета, с тим да је указано на изразиту сложеност и унутрашњу противуречност симболистичког покрета у Европи и код нас. У потпоглављу "Поетика симболизма у српској књижевности" разматрана су посебна, специфична својства српског симболизма и типолошке одлике симболистичког стила српских пјесника. Треће потпоглавље "Поетика неосимболизма у српској књижевности" обухвата типолошка истраживања и специфичности неосимболизма као умјетничког процеса чији су представници створили "сложену" слику модерног песништва. У оквиру овог потпоглавља, као посебни дијелови издвојене су најзначајније одлике поетика значајних песника српског неосимболизма: Бранка Миљковића, Ивана В. Лалића, Борисава Радовића и Алека Вукадиновића. Њихова поезија донијела је низ тематских и формалних иновација, које ће плодотворно утицати на даље токове и преображаје српске поезије двадесетог вијека. Уз то су у оквиру овог поглавља у најкарактеристичкијим цратама освијетљени значајни представници симболизма и неосимболизма, њихова тематска остварења и стваралачки допринос развоју модерне књижевности.

У трећем поглављу освијетљен је пјеснички опус Слободана Ракитића везан за лирско враћање традиционалним кореновима, са стално присутном тежњом да историјске чињенице овјековечи уз задржавање свих норми традиционалног пјесничког израза. Говорећи о Ракитићевом односу према традиционалном у поезији, аутор сматра да разлоге томе треба тражити у формалним димензијама пјесничке структуре а мање у садржају и пјесничким порукама. "Поруке" које носи његова лирика плод су једног модерног лирског сензибилитета, који је своје надахнуће пронашао у кругу традиционалног и спиритуалног поимања свијета, што је утицало и на препознатљивост Ракитићеве лирике у савременој српској поезији. Ракитићева поезија је поезија великих тема, проткана мрежом симбола. У овом поглављу аутор Ракитићеву поезију анализира прије свега издвајањем и освјетљењем многих симбола разасутих по његовим пјесмама, уз стално инсистирање на присутно јединство форме и садржаја као битне одлике симболистичког традиционализма. Ракитић је, закључује аутор, задржао све норме традиционалног пјесничког исказа

обогатујући га прије свега симболима.

Наредна тематска целина дисертације односи се на тумачење Ракитићевог метафизичког лиризма. Ракитићева метафизичка лирика је тематско-мотивски и језички обликована по узору на стару богослужбену хришћанску књижевност, па зато није ни чудо што обилује метафизичко-религијским темама. Религијско пјесништво као највиши вид сазнања пјесништва метафизичких вриједности у Ракитићевој поезији као да добија дубљу мисаону пројекцију. Специфичност свог песничког израза песник је налазио у православној духовности, тако да је његова лирика лирско-интимистичка, елегична, рефлексивна и религиозна. Ракитићева метафизичка лирика је одраз онога што се збива у унутрашњем свијету лирског субјекта; сва њена значења и симболи чине пјеснички круг у чијем је средишту биће поезије које је у бићу језика, с тим да биће језика произлази из бића народа и његове трагичне историјске судбине, из његове културе, традиције и простора у којем постоји. Ракитићева мезафизичка лирика, закључак је докторандов, заузела завидно место у савременој српској поезији, с тим да отвара и нове просторе за њен будући развој. Ријеч је о поезији која је остварила зрелост и мисаону усредсређеност на суштинска питања људске егзистенције и смисла постојања.

Петом поглавље дисертације анализира Ракитићево родољубиво песништво, а оно је богато и сложено, и сублимише пјесникову родољубива осјећања у особен лирски идентитет. Његова трагична родољубива лирика својеврсна је химна животу и народу, поетски запис човјекове нагонске и свјесне вјере у заједништво, у смисао и суштину трајања, што су вриједности које ће надживјети и "превазићи" појединца који се за њих буде жртвовао. Печат косовског надахнућа утиснут је у Ракитићевим стиховима дубоко. Трагајући по предјелима духовног наслеђа предака и традиције свога народа, Ракитић ствара круг песама у чије средишту је смјестио трајну снагу властитог народа, завичаја, земље и језика. Песник који држи до националне традиције какав је Ракитић проговорио је у својим стиховима о суштинским духовним проблемима смисла постојања, важним питањима националног опстанка, косовском завјештању, егзодусу и националним несрећама српскога народа.

Шестом поглавље посвећено је анализи Ракитићевог књижевно-есејистичког рада. А тај рад је везан за његово тумачење поезије значајних српских пјесника прве половине двадесетог вијека и међуратног раздобља, и на индиректан начин представља својеврстан кључ за тумачење и његове поезије. Тумачећи поезију датих епоха, а посебно епохе романтизма, Ракитић је у својим есејима, огледима и студијама показао не само да постоји него и у чему се огледа континуитет и веза

савремене поезије са пјесничком традицијом.

У закључку, који је завршно, седмо поглавље дисертације, систематизовани су резултати истраживања и наговијештени правци даљег истраживања наше традиције и православља у модерном пјесништву. Посебно је истакнуто да је Ракитићево дјело изразито изазовно за књижевне анализе, с тим да је тешко процијенити који аспект Ракитићеве књижевне дјелатности више привлачи пажњу: његово лирско пјесништво или његов есејистички рад.

На крају дисертације дат је списак Извора и Литературе, која обухвата 81 наслов.

3. Опис постигнутих резултата

Дисертација Миодрага Петровића *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* замишљена је као аналитичко-синтетичка студија у којој анализа књижевног опуса Слободана Ракитића треба да потврди хипотезу о снажном присуству традиције не само у Ракитићевом него и у савременом српском песништву у цјелини. Анализа Ракитићевог књижевног стваралаштва, пообно поезије, у дисертацији је била вишеаспектна. Најприје је анализирана епоха симболизма и неосимболистичко наслеђе као битан дио културног идентитета и историјског континуитета српске књижевности, с тим да су у дисертацији описане и стваралачке трансформације тога наслеђа у српској књижевности двадесетог вијека. Затим је анализа усредсређена на традицију и интересовање за њу као битно обиљежје послеријатног српског модернизма. А то је у складу са модерним струјањима у свјетској књижевности "предодредило" и проблем наше традиције и однос модерне поезије према њој. У цјелини и у појединачним анализама дисертација је одговорила постављеним хипотезама. Резултати дисертације тичу се како систематизације досадашњих знања о Ракитићевој поезији, тако и нових увида у тематске и језичке карактеристике пјесникове поезије.

Детаљном анализом појединих, упоришних Ракитићевих пјесама и тематских цјелина кандидат је дошао до закључка да Ракитићево пјесништво карактерише испреплетеност бројних идеја, њихово сукобљавање, преламање поетских слика, укрштање песничких симбола, коришћење кодификованих форми и лексике употријебљаване у ранијим епохама, а све то потврђује оригиналност и модерни сензибилитет песника. Дисертације представља успио покушај да се Ракитићевој поезији одреди како мјесто у оквирима поетских струјања двадесетог вијека тако и њен данашњи значај. Показано је и доказано да Ракитићева поезија говори о

суштинским духовним проблемима постојања и важним питањима националног опстанка. Суштина Ракитићеве поезије садржана је, како кандидат доказује у једном тројству, а то тројство чине Језик као онтолошка суштина, Бог као метафизичка једначина почетка и краја и Човјек као непознаница у трајању.

Дисертације уз то показује сличности Ракитићеве поезије са српским пјесницима двадестог вијека и указује на континуитет у чијем средишту је православна духовност, родољубље и српска традиција.

Треба нагласити да дисертација М. Петровића представља прву монографију посвећену проблематици *православно-родољубиве лирике Слободана Ракитића* и њене мјеста не само у пјесниковом опусу, него и у модерној српској књижевности у цјелини.

4. Упоредна анализа резултата кандидата са подацима из литературе

У докторској дисертацији кандидат је користио релевантну литературу из сљедећих научних, стручних и истраживачких области: теорија књижевности, историја књижевности, књижевна критика и других. Консултована је сва релевантна литература која се односи на епоху романтизма, симболизма и неосимболизма којој припада и Ракитићева поезија. Веза са литературом је управо у тим теоријским дијеловима дисертације навећа. Консултовани су сви битни србистички радови о Ракитићевом књижевном стваралаштву. Они су се тицали по правилу само појединачних аспеката Ракитићеве поезије. Дисертација Миодрага Петровића даје први монографски опис Ракитићевог књижевног стваралаштва, а у средишту тог описа јесте православно-родољубива Ракитићева лирика, која је у досадашњим анализама Ракитићеве поезије најчешће била или само мимогредно помињана, или тек парцијално освјетљавана. Зато су резултати дисертације Миодрага Петровића у највећим дијелу нови у односу на резултате које доноси досадашња србистичка литература о Ракитићу.

5. Објављени и саопштени резултати који чине дио докторске дисертације

Два објављена оригинална научна рада Миодрага Петровића у директној су вези, а и интегрисани су у тематску и садржајну проблематиком саме дисертације.

1. Петровић, Миодраг, Жива актуелност поезије Владислава Петковића Дуса, *Радови Филозофског факултета*, бр.16, књ.1: Филолошке науке, Пале, 2014. ИССН 1512-5858, 460-468.

2. Петровић, Миодраг, Унутрашње озарење уклесано у поезији Милана Ракића, *Нова Зора*, бр. 61/62, прољеће/лето, Просвјета, Билећа, 2019, 172-178. ИССН 1512-9918

6. Научни допринос докторске дисертације

Дисертација мр Миодрага Петровића *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* у србистици је прва монографска студија о књижевном стваралаштву Слободана Ракитића. Иако је њен циљ био да се у оквиру књижевног стваралаштва Ракитићевог анализира приоритетно само православно-родољубива лирика, дисертација је прерасла у свеобухватну студију о Ракитићевом пјесништву. Будући да је Ракитићево пјесништво с једне стране омеђено епохом романтизма и симболизма, а с друге стране епохом неосимболизма, аутор је морао дати темељне карактеристике тих књижевних праваца јер се тек у односу на њих може одредити специфичност, индивидуалност и књижевна вриједност саме Ракитићеве поезије.

Проведена анализа Ракитићеве поезије показала је да је Ракитић прави традиционалиста по томе што смисао спознаје човјековог опстанка види у патријархално обновљеном свијету, у поштовању и очувању народних светиња и обичаја. При томе се он дражао основног начела неосимболиста да симболично треба изразити све оно што је узвишено у времену и друштвеном контексту. Зато он пјева о суштинама, а међу тим суштинама најбитније је тројство Језика, Бога и Човјека. С тематским суштинама сагласна је и формална суштина Ракитићеве поезије: пјеснички језик који одражава савршеност његове поезије. Ријетко који пјесник има тако поетски структурисан језик као Ракитић, и на композиционом, и на лексичком, и на синтаксичком, и на текстостилистичком, и на ритмо-музичко-звучковном плану. У језику Ракитићеве поезије преплићу се разни стилско-језички елементи: религијски елементи, елементи из језика стране српске књижевности, пјесничка надградња традиционалног поетског израза, као и карактеристични елементи савременог пјесничког поетског језика.

Анализа Ракитићеве поезије показала је да је темељ његовог пјесништва исконска повезаност човјека, земље и заједничке прошлости. Они су заједно и симбол изворности, непролазности и актуелности. Зато "постојати за Ракитића значи вратити се језику, традицији, обичајима, народу, завичају, духовности, заједничким вредностима."

У дисертацији је доказано да је специфичност Ракитићеве поезије наслеђе традиције смјештене у окриље православне вјере, која је темељна карактеристика српског наслеђа. Из тога слиједи закључак да је Ракитићева "национална поетика дубоко заснована на темељима православне духовности".

Закључном ријечју речено, докторска дисертација мр Миодрага Петровића

представља оригинално монографско научно дјело.

7. Мишљење о прихватању дисертације за одбрану

На основу напријед изнесених оцјена и закључака о карактеристикама и резултатима дисертације и њеној научној релевантности, комисија констатује да се дисертација мр Миодрага Петровића *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* може прихватити за одбрану.

8. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ²

Комисија сматра да докторска дисертација кандидата мр Миодрага Петровића под насловом *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића* представља оригинални допринос науци по томе што се на научно утемељен начин бави савременим пјесништвом, на примјеру православно-родољубиве поезије Слободана Ракитића, чије аналитичко освјетљење је донијело доста нових и теоријских и емпиријских резултата, што оправдава оцјену солидно урађене докторске дисертације.

Комисија због тога Наставно-научном вијећу Филолошког факултета Универзитета у Источном Сарајеву предлаже да прихвати овдје презентовану позитивну оцјену докторске дисертације мр Миодрага Петровића *Православно-родољубива лирика Слободана Ракитића*, и да му одобри усмену одбрану пред комисијом која потписује овај извјештај.

Комисија предлаже да се након усмене одбране, буде ли успјешна, кандидат мр Миодраг Петровић произведе у доктора филолошких наука – 480 ECTS – Србистика – Књижевност.

Мјесто: Пале

Датум: 10. 12. 2020. године

КОМИСИЈА

1. Др Сања Мацура, у звању редовног професора (НО: Србистика, УНО: Теорија књижевности, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет у Бањој Луци, предсједник Комисије

2. Др Милош Ковачевић, у звању редовног професора (НО: Србистика, УНО: Савремени српски језик и Општа лингвистика, Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет у Палама, члан Комисије

3. Др Снежана Милосављевић Милић, у звању редовног професора (НО: Српска и компаративна књижевност, УНО: Теорија књижевности, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет у Нишу, члан Комисије

² У закључку се, поред осталог, наводи и назив квалификације коју докторант стиче одбраном тезе

Издвојено мишљење³:

1. _____, у звању _____ (НО _____, УНО _____),
Факултет _____ у _____, члан Комисије;
Универзитет _____

---

³ Чланови комисије који се не слажу са мишљењем већине чланова комисије, обавезни су да у извештај унесу издвојено мишљење са образложењем разлога због се не слажу са мишљењем већине чланова комисије (члан комисије који је издвојио мишљење потписује се испод навода о издвојеном мишљењу)